

maa ikke uden tvingende Grunde af Parterne benyttes under Retsforhandlingerne.

Udvalget foreslog ved § 184 Lovforslagets Bestemmelse om, at Afhøring af Børn under 15 Aar kan overlades Værgeraadet, slettet.

Hele Udvalget var enigt med det staaende Retsplejeudvalg i, at man ikke bør forkorte Ankefristen til Højesteret i borgerlige Sager fra 8 Uger til 1 Maaned, som det var foreslaaet, og ej heller forlænge Fuldbyrdselsfristen i borgerlige Sager fra 15 Dage til 1 Maaned. Endvidere ansaa man det for upraktisk at omsætte de Frister, der er 4 Uger eller derover, til Maaneder, og Udvalget foreslog derfor alle Lovforslagets Bestemmelser om Ændring i Lovens Fristregler slettet alene med Undtagelse af Forslaget til § 272 om Ændring af »8 Dage« til: »1 Uge«, hvilken Ændring skønnedes praktisk.

Vedrørende Sagførere var hele Udvalget enigt i, at der for Fremtiden bør indføres en tvungen Fællesbetegnelse for alle Sagførere, at denne Betegnelse bør være »Sagfører«, og at der herefter ikke er tilstrækkelig Grund til at give Overretssagførere og de saakaldte § 1031-Sagførere — der har Mødeberettigelse for Landsret — Ret til at betegne sig som Landsretssagfører, idet man bør bestræbe sig for hurtigst muligt at opnaa Ensartethed i Betegnelsen.

Endvidere enedes Udvalget om at foreslaa, at det som Regel skal være en Betingelse for at blive Sagfører med Mødeberettigelse for Underret, at man har bestaaet juridisk Embedseksamen med 1. Karakter eller med 2. Karakter af 1. Grad, saaledes at den, der kun har bestaaet juridisk Embedseksamen med en ringere Karakter, alene skal kunne faa Beskikkelse, naar der efter Justitsministerens Skøn foreligger ganske særlige Omstændigheder, som taler derfor.

Ligeledes enedes Udvalget om, hvilke Arter af Virksomhed der bør kunne medregnes til Udbringelse af de 3 Aars Uddannelse, som skal gaa forud for Beskikkelsen.

Derimod lykkedes det ikke at naa til Enighed indenfor Udvalget med Hensyn til Spørgsmaalet om Sagføreres Mødeberettigelse for Landsret og Højesteret, hvorom nedenfor.

I Forbindelse hermed kan nævnes, at Udvalget overvejede Spørgsmaalet om at foreslaa Ændringer i de gældende Regler om Antagelse af beneficerede Sagførere (Retsplejelovens § 331, 2. Stykke, og § 733). Man enedes imidlertid om ikke at stille Forslag til Lovændringer, men at henstille til Justitsministeren at foretage en betydelig Udvidelse af de nævnte Sagføreres Kreds og herved have for Øje, at yngre Sagførere kommer i Betragtning ved Antagelserne.

Udvalget henledte Opmærksomheden paa det ønskelige i, at Landsretterne i videst muligt Omfang gør Brug af den i